

РЕШЕНИЕ 2003/20/ЕО НА КОМИСИЯТА
от 27 декември 2002 година,
относно прилагането на член 6 от Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и
на Съвета от 16 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки
относно застраховката “Гражданска отговорност” във връзка с използването на
моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО на Съвета и
88/357/ЕИО

(Текст от значение за ЕИП)

КОМИСИЯТА НА ЕВРОПЕЙСКИТЕ ОБЩНОСТИ,

като взе предвид Договора за създаване на Европейската общност,

като взе предвид Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите - членки относно застраховката «Гражданска отговорност» във връзка с използването на моторни превозни средства и за изменение на Директиви 73/239/ЕИО и 88/357/ЕИО¹ на Съвета и по-специално член 6, параграф 3, б) от него,

като има предвид, че:

(1) Директива 2000/26/ЕО (Четвърта директива за автомобилното застраховане) създава специални разпоредби, приложими по отношение на пострадалите лица, пребиваващи в държава-членка, които имат право на обезщетение за всички вреди, в резултат от злополуки, настъпили в държава - членка, различна от държавата-членка по пребиваване на увреденото лице, или в трета страна, чиято национална застрахователна служба се е присъединила към системата «зелена карта», когато въпросните злополуки са причинени от използване на превозни средства, които обичайно са базирани в една държава - членка.

(2) По смисъла на член 6, параграф 1 и на член 10, параграф 3 на Четвъртата директива, всяка държава-членка създава или одобрява, преди 20 януари 2002 година един орган по обезщетяване, отговарящ за предоставяне на компенсации, в случай че застрахователното предприятие не е определило представител или очевидно отлага изплащането. Освен това, съгласно член 7, увредената страна има право да подаде искане за обезщетяване до органа по обезщетяването на държавата-членка, където тя пребивава, ако не е възможно идентифицирането на превозното средство, или ако в срок от два месеца след злополуката, не е възможно да се идентифицира застрахователното предприятие.

(3) В съответствие с разпоредбите на член 6, параграф 2 на Четвъртата директива, органът по обезщетяването, който е обезщетил пострадалото лице в държавата-членка, където то пребивава, има право да поиска възстановяването на сумата, изплатена като обезщетение от органа по обезщетяването в държавата-членка, където е установено застрахователното предприятие, което е издало полицата на предполагаемата задължена страна.

(4) По силата на член 6, параграф 3, а) на Четвърта директива, член 6 от Четвърта директива, има ефект след като бъде сключено споразумение между органите по обезщетяването, създадени или одобрени от държавите-членки, което да определи техните задачи и техните задължения и реда за възстановяването на изплатените суми.

¹ ОВ L 181, 20.7.2000 г. стр. 65.

(5) Всички държави-членки са определили органи по обезщетяването, отговорни за обезщетяването на пострадалите лица в случаите, посочени в член 1 на Четвърта директива за автомобилното застраховане, в съответствие с член 6. По силата на тази разпоредба, на 29 април 2002 година в Брюксел беше сключено споразумение между органите по обезщетяването, съобщено на Комисията с писмо с дата 19 юли 2002 година, в срока определен в член 10 параграф 3 на цитираната директива.

(6) Член 6, параграф 3, б) приканва Комисията да определи датата, от която член 6 на Четвъртата директива влиза в сила и Комисията вече е установила, след допитване до Комитета по застраховането, че такова споразумение е било сключено.

(7) В съответствие с член 10, параграф 1 на Четвъртата директива за автомобилното застраховане, държавите-членки прилагат необходимите закони, подзаконови и административни разпоредби, за да се съобразят с цитираната директива преди 20 януари 2003 година,

ПРИЕ НАСТОЯЩОТО РЕШЕНИЕ :

Член 1

Член 6 на Директива 2000/26/ЕО влиза в сила, считано от 20 януари 2003 година.

Член 2

Държавите - членки уведомяват Комисията за мерките, взети в приложение на настоящото решение.

Член 3

Адресати на настоящото решение са държавите – членки.

Съставено в Брюксел, на 27 декември 2002 година.

За Комисията

Frederik Bolkestein

Член на Комисията